

Morzsák a korinthusi levelezésből

47. A HELYES SORREND

„És nem csak azt tették, amit reméltünk, hanem először önmagukat adták az Úrnak, és aztán nekünk, az Isten akaratából.” (2Kor 8,5)

Az örömteli szolgálat feltétele a helyes sorrend. A fenti igeversben a macedóniai (főleg filippi és thesszalonikai) hívők adományairól van szó. A jeruzsálemi gyülekezet szegényeinek ők is gyűjtöttek, és a maguk szegénységéhez mérten sokkal többet adtak, mint amire Pálék számítottak. „Tanúskodom arról, hogy erejük szerint, sőt erejükön felül is önként adakoztak, és erősen sürgetve kérték tőlünk, hogy a szentek iránti szolgálatban adakozással részt vehessenek.” (3-4) Azonban nem is az adományok nagysága nyugtázza le az apostolt, hanem az adományozás módja. „Hírt adunk nektek, testvéreim, Istennek arról a kegyelméről, amelyet Macedónia gyülekezeteinek adott. Mert a nyomorúság sok próbája között bőséges az ő örömük, és nagy szegénységükből a tisztaszívűség gazdagsága lett.” (1-2)

Honnan jött ez az öröm, belső tisztaság és túláradó szeretet? Az 5. versben erre adja meg Pál a választ: „... először önmagukat adták az Úrnak, és aztán nekünk, az Isten akaratából”. Ebben a sorrendben van a bőség és tisztaszívűség titka. A macedóniaiak *először* az Úrnak adták magukat. Az Úr rendelkezése pedig az volt számukra, hogy adják magukat az adakozás szolgálatára. Nem az adakozás volt az első, hanem az odaszánás. Istentől mint emberekként Isten akaratát keresték, sőt, mindenekelőtt Istent magát, és ebből született a szolgálat. Szolgálatuk így természetesen hozta magával Isten gazdagságát és bőséges örömét, hiszen minden, amit tettek, Isten közelségéből indult útjára.

A macedón testvérek saját erejükből képtelenek lettek volna ekkora áldozatra. Vagy ha az áldozatra képesek is lettek volna, arra nem, hogy mindezt bőséges örömmel és a tisztaszívűség gazdagságával tegyék. Isten jelenlétében azonban megváltozik az ember. Ott imádóvá válik, akinek az élete oltárra tett égőáldozat, és akinek minden cselekedete az Isten lángjában való gyönyörűség. Az Úr nem csak a csipkebokrot teheti képessé arra, hogy égjen, de ne égjen el. Velünk is megtörténhet ez, ha előbb az Úrnak adjuk önmagunkat, és csak utána mások szolgálatára. A természetfeletti öröm és tisztaság ebből a sorrendből fakad.